

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 1.

Z KRAKOWA DNIA 2. STYCZNIA 1814 Roku W NIEDZIELĘ.

Umowa względem oddania Zamościa.

Z Dostrzegacza Austriackiego.

Między JP. Bogusławskim Pułkownikiem artylerji, Kawalerem orderu S. Włodzimierza goicy, S. Jędrzeia 4tej, i S. Anny 2giej klasy, i JP. Majorem Muszyn-Puszkim, umocowanemi przez JW. Jen. Por. Rath Kawalera S. Anny 1wszej klasy, dowodęc korpusu oblegającego Zamość, w służbie N. Cesarza Wszech Rossyji z iedeny, a umocowanemi od JW. Jenerała dywizji wojska Polskiego w służbie N. Króla Saskiego, Xcia Warszawskiego, Hauke, dowodcy i Gubernatora twierdzy Zamościa, Kawalera Legji honorowej, i orderu krzyża wojskowego Polskiego, JPanami Zymirskim Pułkownikiem i dowodcą 13go Polskiego putku piechoty, Kawalerem Legji honorowej, i Polskiego wojskowego orderu, JPanem Konteckim Podinspektorem popisow wojska, i JP. Płonczyńskim Podpułkownikiem i Poddyrektorem artylerji, Kawalerem tychże orderow.

Art. 1. Gdy JW. Jenerał Rath nie przyjął propozycyi JW. Jenerała Hauke, podług której osada Zamościa wyść mia-

ła z twierdzy, i złączyć się z wojskiem Francuzkiem, osada więc ta wyciągnie d. 13 (25) Listopada r. b. o godzinie 11tej rano bramą Lwowską, i (Odpowiedź: złoży za łokiem broń, iako w niewoli będąca). Ze względu na piękną obronę osady, oficerowie zatrzymają szpady, konie, własność i tabory; podoficerowie i żołnierze turmistrzy, ubior i własność swoją. Nieprzyjacielskie kroki ustana po podpisaniu umowy. Brama Lwowska oddana będzie dnia powyższego oddziałowi 100 Rossyan. (Odp. Zezwolono.)

2. Plan twierdzy, działa podług inventarza, (Odp. i wszystko co do korony należy), będą oddane, a oddanie potwierdzone przez Kommissarzy obojey strony. (Odp. Zezwolono.) Należące do Ordynata Zamoyskiego działa oddane mu będą, iako własność jego. (Odp. Zostaną w twierdzy, bo służyły do isy obrony.)

3. Osada w niewoli wojennej będąca nie będzie zaprowadzona do Rossyi, lecz aż do wymiany pozostanie w Księstwie Warszawskim. (Odp. Zezwolono.) Woy-

skowi, którzy na słowo honoru będą chcieli udać się do swoich domów, otrzymają na to pozwolenie, nie tracąc żołdu, iak od rządu Rossyyskiego dla jeńców wojennych jest przeznaczony. (Odp. Zezwolono za rękoymią.)

4. Żywność, furaż, kwatery, podwozy dane będą osadzie aż do oznaczonego miejsca iey pobytu. (Odp. Zezwolono.) Każdemu według stopnia i przepisu wojskowego. (Odp. Rossyyskiego) dostawione będą konie do powozu głównego sztabu i sztabu korpusowego. (Odp. mają się rozumieć powozy prywatne nie mające żadney własności korony.) Toż samo rozumie się o tych, którzy na słowo honoru do siedzisk swoich zechcą powrócić. Otrzymają oni aż na miejsce żywność, furaż, kwatery i podwozy. (Odp. Zezwolono.)

5. Weterani, chcący się udać do swego korpusu do Warszawy, otrzymają na to pozwolenie, i obchodzić się z niemi będą, iak z innemi ich korpusu. (Odp. Zezwolono.)

6. O chorych będzie się miało wszelkie staranie, iakiego wymaga ludzkość. Wolno będzie Polskim urzędnikom zdrowia zostać przy nich, w którym to przypadku żołd pobierać będą. Z temi, co przyydu do zdrowia, postąpi się iak z innymi. (Odp. Zezwolono.) Prosi się JW. Jenerała Rath, aby zaraz po podpisaniu umowy przesłał do szpitalu osady potrzebne lekarstwa, i kilka sztuk bydła. (Odp. JW. Jenerał Rath bierze go w swoją opiekę.)

7. Urzędnicy i officjaliści administracyi wojenney, nie należący do boiu, nie będą uważani za jeńców wojennych; wolno im będzie udać się do woyska Francu-

kiego, i przez przeciąg podróży do przodnich strazy iego dostaną żywność, furaż, kwatery i podwozy (Odp. odmawia się; postąpi się z niemi, iak z osadą.)

8. Officerowie, pod-officerowie i żołnierze Rossyisy, będący w niewoli wojenney w twierdzy, zamienieni będą za równą liczbę officerow, &c. z osady, mających bydź wybranemi przez JW. Gubernatora, którzy najkrotszą drogą postani bydź mają do woyska Francuzkiego, i otrzymają żywność, furaż i kwatery przez ciąg drogi. (Odp. Odmawia się; będący jency Rossyisy w twierdzy będą oddani bez wymiany.)

9. Religii, osoby i własność mieszkańców będą szanowane. (Odp. Jesteśmy Chrześcijanami; a mieszkańcy nie są nieprzyjaciółmi naszymi. Rownie z innemi mieszkańcami Xięstwa Warszawskiego zowiąc będą pod opieką władz, przez N. Cesarza Rossyyskiego ustanowionych.)

10. JP. Zarębski Podprefekt Powiatu Zamoyskiego, i inni urzędnicy cywilni, zostaną, jeżeli zechcą, na swych urządach. (Odp. Udadzą się względem tego do JW. Jenerała Gubernatora Xięstwa Warszawskiego.)

11. Wszystkie rekwiizycye czynione na rozkaz i za zezwoleniem JW. Gubernatora dla twierdzy lub osady przez Podprefekta Zarębskiego, Podpułkownika Jodła dowodcę inżynierow, Podpułkownika Płonczyńskiego, dowodcę artyleryi i Kommissarza wojennego Bailera, iako też rzemieślnicy, którzy na wezwanie użyci byli w twierdzy bezpłatnie, zapłaconemi będą w iak najkrotszym czasie przez terażniejszy rząd Xięstwa Warszawskiego. (Odp. Niegezwala się.)

X 3 Y
12. Gubernator (twierdzy wysłał dwóch officerow z mniejszą umową, jednego do Xięcia Neufchatelskiego Majora Jenerałnego wielkiego woyska, a drugiego, do Wodzina naczelnego woyska Polskiego. Otrzymała oni konie pocztowe i wozy bezpłatnie, aż do przednich strazy woyska francuzkiego. (Odp. Wszystkie listy JW. Jenerata Hauwe wręczone JW. Jeneratowi Rath odesłane będą na przeznaczone miejsca.)

13. Jeżeli aż do chwili czasu oznaczonego artykuł 1 wszym, do 13 (25) Listopada, do 11tey rano, nastąpi rozjem między Mocektwami wojującymi, na ten czas niżej-sza umowa uważać się będzie za niebyłą. (Odp. Zezwala się.)

14. Wszystko, coby wtey umowie mogło się zdawać wątpliwem, ma bydź na korzyść osady tłumaczone. (Odp. Wszystkie te artykuły nie powinny bydź dwielfo wykładane, ale wszystko powinno bydź wyjaśnione.)

15. Niemiejsza umowa na dwie ręce przepisana mieć będzie moc, gdy ją obudowodnający Jeneratowie potwierdzą. (Odp. tak się rozumie.)

Artykuł dodatkowy. — Przed oddaniem bramy żaden nie ma bydź dozwolony zwiątek między woyskami obojey strony bez wyraźnego pozwolenia dowodzących Jeneratow. (Odp. tak się rozumie.)

Działo się w Sitancu 10 (22) Listopada 1813.

(Tu następują podpisy i zatwierdzenia osób wyżej wyrażonych.)

Z Warszawy d. 25 Grudnia.

Dnia wczorayszego obchodzono tu Urodziny N. Cesarza Alexandra, który zaczął 37my rok życia, tyle ludom jego dro-

giego. Po nabożeństwie w kaplicy Greckiey, udali się wszystkie Władze Rossyjskie cywilne i wojskowe do kościoła Katedralnego, gdzie wraz z władzami Polskiemu byli. na mszy wielkiej, mianey przez JW. Biskupa Malinowskiego, i na Te Deum, przy asystencyi oddziału Weteranow i Gwardyi narodowej. O 4tey był wielki obiad u JW. Łańskoy Jenerata Gubernatora, w czasie którego spełniono za zdrowie tego wielkiego Monarchy. Wieczorem, całe miało bydź oświecone.

Z Berlina d. 22 Grudnia.

Wtey chwili odebrałmy z główney kwatery Królewicza Jmć Szwedackiego następujący wedle porządku 24ty, lecz podług gazety Berlińskiej:

Dwadzieścia trzeci Biuletyn.

Z główney kwatery z Kiel d. 16 Grudnia.

Na żądane od Xcia Heskiego zawieszenie oręża, zezwolono; trwać one będą od 15 Grudnia od północy do teyże godziny d. 29. Przez przeciąg tego czasu obroczone działania zostaną przeciw Hamburgowi. Wojsko Duńskie dostało się nie jako cudem do Rendsberga, bo we dwie godziny późney przymuszone byłoby albo broń złożyć, albo się rozsypać. Twierdza Valerwick poddała się po kilku dniowem bombardowaniu korpusowi Jenerata Tettenborn. Osada jest w niewoli wojenney i nie może przed wymianą służyć. Znalaziono wtey twierdzy 18 dział i 10 moździeray. Liczba zabranych przez Jenerata Tettenborna dział od wkroczenia do Xięstw Duńskich wynosi 38.

Cechujący talent kozaków, umiętających się w każdej okoliczności znaleźć, okazał się znowu w terażniejszym zdarzeniu

niu. W niedostatku artylerzystów kierowali sami działami przeciw nieprzyjacielskiemu bateriom. Ani niepogoda, ani złe drogi nigdzie śmiały tych wojowników nie wstrzymały. Wojsko mające pod swoim zarządzeniem kozaków, zawsze mieć będzie ułatwione swoje działania i pomyslność przez ich czuność.

Twierdza Frederiksort i miasto Glückstadt nie są w zawieszeniu oręża obiet. Jeżeli Dania zechce pokoju, tedy miasto te nie będą na nieszczęścia bombardowania wystawione. Wojsko zatrzymało się wśród pomyslnych postępów; czas który traci aż do zawarcia pokoju jest niewyrachowany ważności. Sprzymierzeni dają tedy Danii i Europie niezaprzeczony dowód swego umiarkowania. Jeżeliby znowu nieprzyjacielskie kroki nastąpiły, byłoby to wielkim nieszczęściem, ale skutków jego nie można Sprzymierzyńcom przypisać.

Dwa pułki kozaków od korpusu Jenerała Benkendorfa postąpiły aż pod Bredę. Osada opuściła tę twierdzę i ścigana od kozaków, cofnęła się do Antwerpii, Breda, w której zabrano 600 jeńców, osadzona zatem zollata wojskiem sprzymierzonym. Tak więc wojsko północne zajmuje w tej chwili linią od Bredy do Düsseldorfu. Na mocy zawartego rozumu wszystkie korpusy, które wkroczyły do Xięstwa Szleswickiego, zwrócone są i zajmują w tem Xięstwie linią od Eckernförde do Husum. Takie są rozporządzenia poczynione, iż w przeciągu trzech dni drogi na obu końcach tej linii stanie 25,000 wojska.

To wystawienie rzeczy jest dostatecznym dla przekonania Danii, o niestuszno-

ści wojny, którą przeciw Sprzymierzonym Mocarstwom i dobrej sprawie prowadzi. Dla interessu tego rządu jest każdy dzień utraconym wiekiem.

Z Vianen d. 14 Grudnia.

Główna kwatera korpusu Jenerała Bülow jest teraz w naszym mieście. Twierdze Bommel i Breda (za Renem i Waalą) znajdują się w naszym ręku. Do Gorkum jutro przypuszczony szturm będzie. Przed Bergopzoom stoją nasze straż, Cały wchodzi do Brabancji.

Z Drezna d. 11 Grudnia.

(Z gazety Berlińskiej.)

Wielkorządca Saxonii, Xze Reppin, zjechał tu d. 9 b. m. wieczorem, i stanął w pałacu Brühlowskim. Matżonka jego wkrótce po nim przybyła. Na ulicach w czasie wjazdu Wielkorządcy brzmiały głośne okrzyki. D. 10 w południe zebrały się wszystkie Władze w sali pałacu Brühlowskiego, a potem udały się na czele Ministrów do pobliskiego pokoju, gdzie Wielkorządca wraz z Radcami Wielkorządstwa na nie oczekiwał. Władze krajowe złożyły uszanowanie, wróciły do pierwszej sali, dokąd udał się także Wielkorządca z orszakiem i miał następującą mowę, która z najwyższemi upodobaniem była słuchaną.

” Mości Państwo! N. Imperator, mój Pan, raczył mi poruczyć zawiadowanie Królestwa Saskiego. Wtenczas tylko zdołam spełnić dobroczynne zamiary moiego Władcy, złagodzić cierpienia, które dotąd uciskały waszą oyczyznę, przygotować szczęśliwą i samoisną przyszłość, kiedy mnie W Państwo będziecie wspierać w zaszczytnej, ale trudnej powierzony mi sprawie. Wielkomyślni Rządcy połączy-

wazy się, w celu wyrwania Niemiec despotyzmowi i tyranii, pod których ciężarem łęczały, dopoki sąd Naywyższego nie rozstrzygnął ich losu na niwach Lipskich; ciż Nayiaśnieysi oswobodziciele postanowili w swojej mądrości, aby Królestwo Saskie rządzone było w ich imieniu, aż do powszechnego pokoiu. Ciągła nieprzyjaźń, okazywana do ostatniej chwili przez wasz rząd ku wspomnionym Władcom, zniewoliła ich do tego kroku. Poddajcie się z uszanowaniem ich woli, zaufajcie ich łaskawey opiece, a wasz przyszły los będzie zapewniony; lecz zaufanie to i niepodległość, Mości Panowie, powinny być bez granic; winniście postuszeństwo iedynie tylko Wielkorządztwu ustanowionemu przez Mocarstwa sprzymierzone, i iego tylko rozkazow oczekiwać macie. Zaspyszycie mnie, Mości Panowie tąż przyjaźnią, którą mi okazali mieszkańcy Lipska; ona uszczęśliwi mnie w pośród was, ona będzie moją najpiękniejszą nagrodą; za powrót do moiey oyczyzny; przysłużyć się wam i zyskać wasz szacunek: oto jest paygorliwsze moje usiłowanie.,,

Po tey mowie Wielkorządca wroczył do swoich pokoiow, — Wprzod ieszcze Burmistrz Birk podał klucze Drezna na poduszce axamitney Wielkorządcy, który ie przyjął łaskawie, końcem przesłania onych N. Imperatorowi Rossyyskiemu. — Z Wielkorządztwem przeniosło się tu także Biuro urządzające hufiec ochotników Saskich.

(Z Gazety Wiedeńskiej.)

O naszym Królu, który zapewne ieszcze dłużej przebywać będzie w Berlinie, odebraliśmy zaspokoiające doniesienie, iż wraz z Królową i Królowną Angustą dobrego używa zdrowia. Hrabia Marcolini iadąc do Wrocławia pozostął w Bau-

ren, dla nadwątlonego zdrowia z powodu wieku i słabowitości.

Jenerał Chasteller przedsięwziął tu nader dzielne środki, aby zaprowadzić lepsze opatrywanie i dozór w szpitalach Francuzkich. Dotąd umiera w nich codziennie po kilkaset ludzi. Rozszerzona przez szpitale gorączka nerwowa zabiera także wielu mieszkańców. W ostatnim tygodniu umarło 320 osob, procz woyskowych. Wszelako świeże i suche powietrze, tudzież przedsięwzięte środki zmniejszają choroby, iako też zarazę między bydłem. — W naszym mieście zebrano już 15,000 talarow na uzbroienie milicyi. Każdy poczcuiwy Sas gotow jest poświęcić życie i majątek za dobrą sprawę, ku której pałał od miesiąca Maia r. b. — Z Luzacyi dochodzą ciągle smutne doniesienia o wycierpianych tam szczegolniey uciskach woiennych. Wielu jest właścicieli gruntow, którzy do 50,000 talarow lub więcey ieszcze utracili. Przeszło 150 wsi zniszczono lub spalono.

Z Wiednia d. 24 Grudnia.

Dworzka gazeta tuteysza pod artykułem *Francya* zawiera co następuje:

Doniesienia z Francyi nie dochodzą iak do 6 Grudnia, gdyż kilka poczt nie doszło.

Odłożony na 5 b. m. obchod koronacyi, zapowiedziany był dnia poprzedzającego wielu z dział wystrzałami. Naza jutrz po mszy i *Te Deum* w pałacu Tuileries była wielka audyencya. W wieczor byli NN. Cesarstwo w teatrze dworskim na wystawieniu trajedyi *Ninus II*. Po teatrze były pokoie w wielkich appartamentach.

D. 6 listrował Cesarz na placu Karuzelowym kilkanaście pułkow pieszych,

X 6 X

a Xże Neufszatelski kilkanaście pułków
gwardyi Cesarzkiej na dziedzińcu Tuille-
ries.

D. 5 przybyli tu deputowani od ligi
Szwajcarskiej.

Jedno z pism Paryżkich zawiera list
z Pau (departamentu niższych Pireneów)
który wyraża, że Jenerał Harispe przy-
był tam z korpusem z Katalonii, będąc w
St. Gaubens, Tarbes i na całej drodze
bardzo dobrze przyjmowany.

Z Amsterdamu d. 6 Grudnia.

Gazety nasze oprócz ogłoszonego już
manifestu pod d. 29 Listopada dziezicze-
go Xcia Hollandyi, zawierają jeszcze na-
bępnającą odczwę:

"Nigdy, Niderlandczykowie przwię-
cie moje w Hollandyi, nigdy wiażd moy
do Amsterdamu nie wygłaśate w moicy pa-
mięci, i przy waszey miłości poprziysię-
gam wam, iż nie będziecie oszukanemi.
Chcecie, Niderlandczykowie, ażebym dla
was był czem więcey, nizeli bytem przed
moim oddaleniem i wasze zaufanie, wa-
sza miłość wkłada w moie ręce samowła-
dność, i ze wszystkich stron nalegają, a-
żebym ią przyjął, ponieważ potrzeba oy-
czyzny, ponieważ stan Europy tego wy-
maga. Niech więc tak będzie! poświę-
cam moy namysł waszem życzeniom;
przyjmuję, co mi Niderlandczykowie ofia-
rują; ale przyjmuję to tylko pod zaręcze-
niem konfytucyi, która waszą wolność
przeciw zdarzyć się mogącem na przy-

szłość nadużyciom zapewni; przyjmuję
to w zupełnym uczuciu obowiązku, któ-
re to przyjęcie na mnie wkłada.

Moi przodkowie utworzyli waszą nie-
podległość. Dla utrzymania iey nigdy
moie i moich dzieci powołanie nie uftanie.
W przykrych zawsze ieszcze chwilach po-
legam na waszey pomocy i poświęceniu
się, a wnet po krotkich natężeniach nie
znaydzie się za pomocą Boską żaden cu-
dzostemiec na waszey ziemi, któryby po-
trafił się oprzec zapalowi nowo odrodzo-
nego narodu i zwyciężkiemu orężowi na-
szych Sprzymierzyńców. — Działo się na
ratunku Amsterdamskim d. 2 Grudnia 1813:

(Pod.) W. F. Xże Orani.

Przez Xcia:

(Pod.) Von Duyvan Mansdam.

D. 25 b. m. nadeszła tu wiadomość,
że miało Briel, które przez przodków na-
szych najpierwey z pod jarzma Hiszpań-
skiego oswobodzone było, także teraz z
pod tyranii Francuzkiej wydobyte zofiało.
Opuszczone od części osady, która po-
większey części składała się z Prussaków
(*) i Hollendrow, dowodzą Francuzki zo-
flał zresztą woyska przez mieszkańców
poimany i w niewolą zaięty. Zofiał on
iuz do Hagi poprowadzony. Woyska na-
sze opanowały iuz także twierdzę Otten-
splaat.

Z Peterzburga d. 19 Listopada d. k.

Wiadomo, że chmiel, urzet, iedwab,
owcza wełna i saletra używane są w Pań-

(*) Zoutku Isenburskiego: im była ta twierdza rownie iak Flesinga powierzona, po-
niważ w obu mieyscach gorączka z wilgoci iest zaboyczyną na osady, a zatem
nie chciato się tam flać Francuzom.

flwie naszym w bardzo więkicy ilości i z wielką korzyścią, a zatem stanowią ważne bardzo gałęzie narodowego przemysłu. Rząd mając czynną zawsze troskliwość o rozszerzenie i wydoskonalenie różnych części przemysłu w Rosyji, jako prawdziwych źródeł bogactwa narodowego, stara się wszelkiemi sposobami zbliżyć do powszechney wiadomości naywłaściwsze ku temu środki. W takim zamiarze Ministerjum Spraw Wewnętrznych wydziało Naywyższe zezwolenie względem wydrukowania na nowo wydanych dzieł: " 1) O plantacyi chmielu, i 2) szczególowe przepisy o robieniu farb z urzetu i innych ziół, które we wszystkich farbierskich rękodzielniach na wszystkie cienie siniego, zielonego i czerwonego koloru naybardziej w cudzych się krajach używają, i u nas z wielkim pożytkiem rozmnażać się mogą. Te książki, równie jak wiele innych, pierwej ogłoszonych, o różnych częściach przemysłu, jako to: o utrzymywaniu owiec, iedwabników, wywarzaniu saletry, roślinach farbierskich i t. d. przez Ministerjum Spraw wewnętrznych są rozestane do wszystkich Gubernij dla bezpłatnego ich rozdania chcącym się zatrudniać temi częściami gospodarstwa.

Z Frankfurta d. 16 Grudnia.

Wysokie Sprzymierzone Mocarstwa chcąc naytąskawiey ugruntować szczęście miasta Frankfortu, rozkazały Wielkorszadcy pod d. 14 b. m. oznaymić, że miasto z byłym swoim obwodem utrzymać ma swoją udzielnosc z wolną konfytucyą pod opieką Sprzymierzonych Mocarstw. Mianowani już szulteisowie miejscy, starsi i miodsi burmistrze mają zlecenie ułożyć

projekt konfytucyji zbliżający się do dawney. Obywatele tuteysy oczekują z wdzięcznością nowego urzadzania.

Ekwipaże Króla Jmć Pruskiego wyruszyły dziś nad wyższy Ren, dokąd wyjechał dziś także Pruski Kanclerz stanu Baron Hardenberg. Ces. Austryacki poseł przy dworze Wirtemberskim, Bar. Schall, i Ces. Rosyyski poseł przy dworze Pruskim, P. Alopeus udali się dziś do głównej kwatery.

Wczoray przybyło tu 10 Francuzkich honorowych gwardyjakow, samych Holendrow.

Xże Emil Heski, który z korpusem swoim dostat się pod Lipskiem w nieprzyjacielską niewolą, powrocił d. 6 b. m. do Darmstadt.

Z Bazylei d. 8 Grudnia.

Miasto nasze podobne jest od 12 dni do zupełney zbroiowni. Na wszystkich rynekach i ulicach widać woyska Szwajcarskie z kantonow Bazylei, Berna, Zurich, Soloturnu i Glarus w ustawicznym ruchu. Trzy bramy mieyskie są zamurwane i zatarassowane, ponieważ nie ma dosyć woyska do osadzenia wszystkich, a na watach (które po części rozebrane już były) zatoczony są działa. Czyli przy tych wszystkich środkach utrzymana zostanie neutralność jest wielkiem pytaniem. Rząd poklebia sobie nią, ale publiczność zaczyna o niej wątpić. Francya życzy sobie bardzo w terażniejszych okolicznościach i w terażniejszey chwili neutralności Szwajcaryi; ale widoki Sprzymierzonych Mocarstw mogą być w tej mierze inne. Jeżeli Szwajcaryi przyznaną zostanie neutralność, tedy wielkie kupieckie otworzą się dla niej widoki, osobli-

wie dla Bazylei, gdy bogaci tutejsi kupcy będą mogli dostarczać potrzeb obustronnem wojskom.

Rozmaite wiadomości.

Główna kwatery Jenerała Bülow była d. 17 Grudnia w Bomei.

Pokoy między Szwecyą i Danią ma już być podpisany. Duńczykom zostawiono oblężenie i osadzenie Hamburga. Królewicz Szwedzki idzie z swoim korpusem do Hollandyi.

Były Saski Minister Hrabia Senft Pilsach wszedł w służbę Austryacką. N. Cesarz Austryacki mianował go tajnym swoim radcą i szambelanem.

Przechod wojsk przez Wiedeń i tamtejsze okolice nieustaje, a kierunek ich ku Włochom. D. 16 Grudnia rozpoczął się nowy rekrut, który i w Węgrzech zarządzają.

Podług prywatnego listu z Frankfortu wojska sprzymierzone osadzić miały wia- do Kolonią i zabrać tam w niewolę korpus wojska Francuzkiego. Wojska te przeprowadzić się miały za Ren pod Newied.

Zostające przy wojsku Francuzkiem w Hiszpanii wojska Badeńskie zostały rozbrojone i muszą jako niewolnicy około warowni Bajonskich pracować.

St. Pe (gdzie znajduje się główna kwatery Lorda Wellingtona) nazywa się właściwie St. Pierre de Lerren, leży w departamencie niższych Pireneow, w powiecie Bajonny. Co chwila oczekiwano na- leży doniesienia o oblężeniu tego miasta przez Anglików.

Francuzka Chętność.

List Jenerała dywizyi Hrabiego Merle, dowodcy 25tej wojskowej dywizyi, do Jenerała dywizyi Charbonnier w Mastrychie.

Z West d. 13 Listopada 1813.

Mci Jenerale! Oznajmy wojskom, któremi dowodzisz, iż 100,000 wojska idzie do wszystkich miast, gdzie się nieprzyjaciele Francyi pokazą. Wojsko 600,000 ludzi wynoszące idzie przeciw linii Renu, a tworzą pięć obserwacyjnych, każde po 100,000 ludzi, które kierunek mieć będą ku Bordeaux, Tulosie, Turynowi, Metz, i Utrechtowi. (Z gazety Berlińskiej.)

Anglii płaci teraz pieniężne posiłki Prussom, Rossyi, Szwecyi, Austrii, Sycylii, Portugalii, Hollandyi, wspiera Hiszpanią, Hollandyą i północne Niemcy własnymi lub na żołąd wziętymi wojskami. Nigdy jeszcze to państwo tak wielkich nie czyniło natężeń. Lecz za to oszczędza wydatku na floty i może większą część swoich majątkow użyć do handlu. Po Anglii Rossya ma teraz największą siłę morską; Hiszpania, Portugalia, Włochy, Dania nie mają żadnych wojennych okrętow.

Główna kwatery obudwu NN. Cesarzow jest w Freyburgu w Brysgowii, Króla Jmci Pruskiego w Frankforsie, Xięcia Schwarzenberga w Manheimie. Jenerał Bülow ciągle naprzód w Hollandyi postępuje, a Królewicz Szwedzki ku Jutlandyi.

Poddanie się Torgawy jest co chwila oczekiwane.

Marszałek Ney już wyleczył się z rany odebranej pod Lipskiem.

DODATEK

DO N^{ro} 1.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 2 STYCZNIA 1814 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Końskich d. 26 Grudnia

Urzednicy i obywatele powiatu Konieckiego, pragnąc uczcić pamiątkę JO. Xięcia Jozefa Poniatowskiego, naczelnego Wodza Woysk Polskich Marszałka Państwa Francuzkiego, wielu orderów krajowych i zagranicznych Kawalera, ostatniego potomka z krwi panującej N. Stanisława Augusta Króla Polskiego, w bitwie pod Lipskiem dnia 19go Października r. b. poległego, sprawili uroczysty w dniu 20 Grudnia t. r. obchod pogrzebowy w kościele parafialnym, przy asystencyi oddziału gwardyi narodowej, i żandarmeryi powiatowej. — Na katafalku wzniesionym stała trunna wsparta uz kulach działowatych, ozdobiona płaszczem, mitrą i orderami, jako oznakami dostojności poległego; przed katafalkiem wśród dwóch trójbocznych ostrosłupow na ustawionych dwóch taboretach okrytych makatami, leżały: buławą, miecz, buńczuk, szarfa przyłbica i zbroia, a przy tych stały dwie kolumny z ręcznej broni. Nad katafalkiem rząsiłem światłem ozdobionym, wśród łuku tryumfalnego jaśniała w transparen-

cie cyfra zmarłego Xięcia. Obecni byli na tym obrzędzie: wszystkie władze miejscowe, Oficerowie Rossyyscy konsyliującego tu pułku, obywatele powiatu, duchowieństwo, licznie zgromadzeni mieszkańcy imiasta i okolic. Wielką mszę przy dohraney z amatorów muzyce, celebrował W. JX. Stokowski Kanonik Opатовski; kazanie miał JW. JX. Ludwik-Langer Proboszcz Kunicki, a mowę pogrzebową W. JX. Michał Kraiewski Proboszcz miejscowy, i członek Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk; którzy piękną swą wymową rozrzewali czute serca obecnych. — Po skończonym kondukcie młode panienki, grobowiec zmarłego Xięcia bukietami uwitami z wawrzynu obsypały. Po tem nabożeństwie JW. Anna z Stadnickich Hrabina Małachowska, przeznaczyła dla żołnierzy z pod Lipska powracających, i w tym dniu w Końskich znajdujących się obiad, i odwiedziwszy tychże z przybranymi osobami, znaczną ofiarę pieniężną, na zabezpieczenie dalszych ich potrzeb życia w podróży, uczyniła.

Z Moskwy d. 8 Listopada. d. k.

Imperatorski Moskiewski Uniwersitet zacząwszy jeszcze w miesiącu Wrześniu uczone swoje zatrudnienia, potrafił w tym czasie urządzić anatomiczny teatr, i dnia 15go przeszłego Października, oddział lekarski rozpoczął w nim swoje nauki. Dziekan oddziału lekarskiego Professor Kliniki Mudrow czytał w języku Rosyjskim piękną rozprawę o moralnych przymiotach nauki Hipokratesa. Wyflawił w niej w mocnych i uderzających obrazach ważność tej nauki, i zakończył rzecz wezwaniem nowych uczniów medycznego fakultetu do obrocenia całej uwagi na przepisy tego założyciela i oycza lekarskiej nauki. Potem Doktor Romodanowski rozpoczął lekcye swoje wstępem do Dietyki, którą ma dawać uczniom lekarskiego oddziału. Uroczystość zakończona była pieniem dziękczynienia Najwyższemu, a tak oddział medyczny Imperatorskiego Moskiewskiego Uniwersitetu rozpoczął swoje uczone prace, przerywane zgubną ręką dzikiego nieprzyjaciela, który się targnął na zniszczenie samych nawet przybytków nauk.

Z Stuttgardu d. 13 Grudnia.

Dnia 10 b. m. przejechał tedy z Frankfurtu do Włoch Feldmarszałek Austriacki Hrab: Bellegarde, a wielu Rosyjskich Jenerałów i officerów do Tübingen.

Dnia 8 przybył tu Xiażę Pruski Wilhelm dla odwiedzenia familii Królewskiej, i kilka dni tu ma zabawić.

Z Monachium d. 20 Grudnia.

Królewicz Następca tronu i dowódca powszechnego w Bawaryi uzbrojenia, przyniósł tu d. 19 b. m. główną swoją kwatę, a dniem pierwey wydał następujący

rozkaz dzienny:

" Mężowie i młodzież Bawaryi! Do was odzywam się, którzy od 18 do 60 lat należycie do krajowego uzbrojenia. Powołani do oręża przez nayszanowniejszego naszego Króla, który tylko dobra wszystkich pragnie, pospieszyliście z radością na głos jego. J. K. Mość, nayukochańszy mój Król i oyciec oddał mi najwyższe nad wami dowodztwo, czuję się tem zaszczycony, ale dopiero w ten czas będę szczęśliwy, gdy będę mógł na placu boiu okazać uczucia, które mnie zawsze ożywiają. Szlachetny jest zapal wszystkich stanów dobrego ludu Bawarskiego; okazuje on przez chwalebne i dobroczynne czyny, iż dopełnione są nayupragniejsze jego życzenia. Walczcie więc przeciw temu, który mienił się bydź przyjacielem, a okazał się nieprzyjacielem. Lepiej jest poyść przeciw nieprzyjacielowi niżeli oczekiwać aż on do nas przybędzie, użyteczniej jest składać dla utrzymania samowładności ofiary, niżeli dać się dobrowolnie rabować. Ażeby liczba zrodzonych w roku 1794 ochotników strzelców, a mianowicie huzarów, pomnożyła się, bardzo tego pragnę. Lecz nie okazuje ten wielkiego przywiązania do świętej sprawy, gdy w ten czas dopiero bierze się do oręża, gdy mu officerki stopień jest ofiarowany, co nie jest zawsze podobnem. Niechay każdy pomyśli, iż nie idzie tu o przyjęcie stanu na całe życie, ale tylko na czas wojny, po ktorey wroci do dawnego swojego sposobu życia. Samoistność jest nadewszystko szpetną. Mówię do Bawarczyków, którym nic nie przychodzi z ciężkością dla Króla i Oyczyzny, oczem dzieje aż do terazniejszych czasów przekonywają. Nad-

szedł czas oswobodzenia, dzięki niech bę-
dą najlepszemu Królowi i świetnem zwy-
cięztwom jego współsprzymierzeńców! ale
żeby zapobiedz, iżby iazmo Francuzkie
nie uciska o na nowo Bawaryi, iest głów-
ną rzeczą. I w ten czas tylko, gdy każdy
Niemiec, iakiego bądź części Bawaryi
rodem, iakiego bądź stanu, uchwyci oręż
przeciw powszechnemu nieprzyjacielowi,
w ten czas tylko myśleć można o przywro-
ceniu utraconey szczęśliwości. Wszystkie
sity ściągają Cesarz Francuzow do kupy,
dla wtrącenia nas w sromotniejszą ieszcze
niewolą; użyjemy także wszystkich dla o-
swobodzenia nas na zawsze. Panowanie
świata było jego zamiarem, nie odłąpił

jeszcze od niego, bliski już był dopięcia go,
i ieszcze go dopiąć może, jeżeli spoczy-
wać będziemy. Przed 13 laty miano za
rzecz niepodobną, żeby tem był, czem się
potem stał, niechayze tem niewzruszeńszy
będzie nasz odpor. Członki krajowego
uzbroienia, że iestście Bawarczykami za-
ręcza mi wasze męztwo. Bóg, którego
kary nieuchodzi nigdy krzywdząca chci-
wość, będzie nam dopomagał; starajmy
się stać się godnemi tej pomocy. — Działo
się w Salcburgu d. 16 Grudnia 1813, dnia
poprzedzającego przeniesienie główney mo-
iey kwatery do Monachium.

Ludwik, Następca tronu.

D O N I E S I E N I A.

Niżej podpisany Leyb iś Landsburger zamieszkały na Kazimierzu przy Krakowie (pod
L. 163 w Luxenberga domu, czyni wiadomo, iż pożyczwszy na Wexel Starozakonnemu
Eysikowi Lednicerowi Zp. 800 w monecie kurant to iest w Poniedziałek dnia 1go 9bra
r. 0- a podług kalendarza Zydowskiego 8 dnia Cheszwen ktorego to wexlu termin za-
płacenia od daty powzięcia w Niedziel sześć to iest na dzień 15 Xbra r. 1813 a podług
Zydowskiego kalendarza w miesiącu Kislew miał bydź zapłaconym, takowy po ży-
dowsku na czwartce papieru pisany zgubił, gdy zaś star. Eysik Lednicer podpisanemu
tem wexel zapłacił, a zatym uwiadomia podpisany, że ktoby takowy wexel znalazł
niemoże nikomu służyć, gdyż iest zapłacony. Dan w Krakowie dnia 30 Xbra 1813.

Laybuś Landsbarger.

W dniu 11 Stycznia 1814 o godzinie 9tej z rana rozpocznie się sprzedarz sreber
Białych, bielizny Białej, sukien damskich, a mianowicie płaszcza atlasowego,
futer, chustek, szalów, materyek w sztuczkach, tudzież mebli, iako to: zegaru Białego,
lufra, biurek, stolikow, kanapy z krzesłkami, nakoniec innych gospodarstkich
naczyń miedzianych i sprzętow. Chęć mających zakupienia wymienionych efektow na
termin oznaczony w kamienicy przy Rynku pod liczbą 495, wzywam, z tym zawiado-
mieniem, że srebra, przez trzy dni licytacyą poprzedzające w kamienicy pomienionej,
na widok publiczny wyławnione będą. W Krakowie d. 30 Grudnia 1813.

Józef Borzowski, Komornik T. H. D. K. i R.

Niżej podpisany Pisarz Aktowy Departamentu Krakowskiego, w Krakowie w
domu Nro 84 przy ulicy Grodzkiej Kancellaryą swoją utrzymujący, stosownie do Re-
zolucyi Wys. Trybunału Cyw. I. Instancyi Deptu Krak. de dato 3 Listopada r. b. do
liczby 2143 zapadłej, niniejszem do publiczney podaie wiadomości, iż na dniu 26tym
Stycznia 1814 o godzinie 9 z rana w Kancellaryi Notaryatu iako na terminie stanow-
czym przez publiczną licytacyą dom pod Nro 379 przy ulicy Zydowskiej sytuowany,
po zmarłej Katarzynie Gaiewskiej pozostaw, więcey dajacemu sprzedany i przysądzo-
ny zostanie; mający przeto chęć takowego nabycia, winien będzie wadium w kwocie
176 Zł.p. 24 gr. iako 10 część Summy szacunkowej w monecie srebrnej pruskiej w U-
rzędzie Notaryatu przed rozpoczęciem się licytacyi złożyć; zaś o warunkach sprzeda-
rzy rzeczzonego domu w każdym czasie w Kancellarwi Not. potrzebna informacyą po-
wziąć będzie można. — Dan w Krakowie d. 16 Grudnia 1813.

Andrzej Kossowicz, Pisarz Aktowy Dep. Krak.

W skutek Rezolucyi Wysokiego Trybunatu Cywilnego I. Instancyi Departamentu Krakowskiego d. 18 Października r. b. 1813 Nro 1793 wydanej, Dom z officynami i ogrodem po siegdy Annie Minoli pozostaty, na Zwierzyńcu przy Krakowie Nro 270 położony, 4706 zł. p. 27 1/2 gr. w inonocis srebrney Court. nt oszacowany (którey Maszyny jest Exekutor testamentowy W. Antoni Morbitzer, w Rynku Nro 236 mieszkalacy w Kamienicy przy ulicy Floryańskiej Nro 509 położoney i mieszkaniu Pisarza niżej wyrażonego sprzedanym zostanie. — Do sprzedaży zatem pomienionego domu przystawiającego przysądzenia na rzecz więcey dającego, dzień 14 Stycznia 1814 od godz. gtey ranney wyznacza się. Do której sprzedaży niżej podpisany chęć kupna mających zwywa. — W Krakowie d. 15 Listopada 1813.

Florian Chojnacki P. A. D. K.

Niżej podpisany, zofawszy z mocy kontraktu kupna i sprzedaży pomiędzy nim a Jmym Jozefem Janem Nep. Hrabią Wielopolskim Margrabią z Gonzagow Myszowskiem w dniu 20tym Kwietnia 1813 zawartego, właścicielem i dziedzicem tey rzeczy dóbr, która w dniu wspomnionym była ieszcze w posiadaniu i dziedzicwie tegoż JWgo Margrabiego Myszowskiego, z obowiązkiem zaspokoienia Wierzycieli do niego i dóbr tych pretensye mających, a niewiedząc z pewnością dokładną, iaka być może ilość tychże Wierzycieli i ich Wierzytelności; postanowił dla pewniejszego w interessach swych postępowania i prędszego Wierzycieli zaspokoienia, wynaleść rzeczywity Bilans p ssywów i tym koncem wezwać wszystkich wspomnionych Wierzycieli do okazania ytulów ilości pretensyi swoich: iakoż zwywa niniejszym każdego z osobna i wszystkich w ogule, iakiegokolwiek bądź pretensye do JWgo Jozefa Jana Nep. Hr. Wielopolskiego Margrabiego Myszowskiego lub majątku Jego do dnia 20go Kwietnia 1813 mających: ażeby każdy w szczególności kopią autentyczną a przynajmniey kopią prołą dokumentu pretensyi swojej z potrzebnem przy niej objaśnieniem, względem należney ilości, tak summy Kapitalney, iako i zalegley protensyi z iakiegokolwiek źródła pochodzących; przez pocztę franco, bądź okazały pewną, lub osobiście do Wgo Walentego Lichockiego Pisarza Aktowego Departamentu Krakowskiego, w Krakowie przy ulicy Szpitalney pod Liczbą 562 Kancellaryą swoię utrzymującego i do utrzymowania takowych adressow przezemnie uroszonego, naydaley do dnia 1go Marca 1814go nadestać lub doręczyć raczył; inaczey, sam sobie każdy przypisać zechce, gdy spóźnienia w wyptatach, należyć mu się mogących doznać by musiał: podpisany bowiem oświadczą, iż do wezwania tego nie iana istotną ma pobudkę iak tylko szczerą chęć przyspieszenia satysfakcyi Wierzycielom i wczesnego obmyślenia środków, ażeby każdy w stosunku należytości swojej i podług natury długi mógł być zaspokoionym, nie zaś ażeby przez niepewność lub niewiadomość o pretensyach Wierzycieli, iedni pierwey i w zupełności, inni zaś wcale w niczem satysfakcyi nieodbierali. Wezwanie niniejsze ażeby tem pewniey doszło wiadomości każdego interes w tem mającego, umieszczonem zostanie w gazecie Krakowskiej, w Dzienniku Departamentowym Krakowskim i Radomskim, oraz w gazecie Warszawskiej po dwa razy co miesiąc aż do 1go Marca 1814go R.

Wydano w zamieszkaniu głównem w Pinczowie dnia 5go Lipca 1813.

Jan Bonerawa Olrych

Dnia 5go miesiąca Stycznia 1814 roku o godzinie 9 ranney w domu w Rynku Miała pod liczbą 457 na pierwszym piętze sprzedany będzie przez publiczną licytacyą za gotową kurant monetę Billiard z rekvizytami do niego należącemi to jest: kisiami i billami; życzący sobie nabydź takowego Biliardu zechcą się w oznaczonym czasie i miejscu znajdować. W Krakowie d. 20 Grudnia 1813 roku.

Jan Nepomucen Franks, Komornik T. C. P. J. D. Kr.